

Nr 54

Av herr Lorentzon m. fl., om hyressubventioner för bostäder åt handikappade.

De handikappades bostadsproblem är alltså ett för många rörelsehindrade svårt problem. Beslutet om höjning av statsbidraget till maximum 15 000 kronor för anordnandet av invalidbostadslägenheter har säkerligen stimulerat åtskilliga kommuner att anordna sådana bostäder. En av Svenska stadsförbundet genomförd undersökning synes tyda på en förbättring i detta hänseende.

Men saken har också en annan sida. Hyrorna i nybebyggelsen är som känt synnerligen höga. Anordnandet av invalidbostäder sker främst i samband med nybebyggelse. Samtidigt är det ett faktum att som regel de handikappade har lägre arbetsinkomster än fullt arbetsföra. Det statliga stödet är ett stimulansbidrag till kommunerna. För de handikappade står frågan: Räcker inkomsten till att klara hyran i en modern bostadslägenhet?

Den kommunistiska gruppen aktualiserade i en motion (II: 512 år 1965) frågan om ett statligt stimulansbidrag till kommunerna för dessas hyressubventioner till handikappade. Under fjolåret ställdes i sak liknande förslag från andra motionärer. Riksdagen antog utlåtande från berört utskott som innebar ett avvisande av motionerna med hänvisning till pågående utredning rörande omvårdnaden om de handikappade. Enligt vår mening talar dock synnerligen starka skäl för att gripa an denna fråga och skyndsamt nå fram till ett beslut om ett statligt stimulansbidrag till kommunerna för utgivandet av hyressubvention till handikappade.

Hyresutvecklingen under senare år aktualiserar i hög grad åtgärder i denna riktning. Fortgående sanering i städer och tätorter medför att invalidlägenheter närmast kommer i fråga i nyuppförda fastigheter. Det är dessutom alltigenom motiverat att de handikappade förutom specialinredda bostäder får allmänt sett ljusa och moderna hälsobostäder. Enskilda kommuner har på ett föredömligt sätt fattat beslut om sådan hyressubvention till handikappade boende i invalidlägenheter, t.o.m. i några fall även om de bebör "vanliga" lägenheter. Hittills är det tjugotalet städer och åtta köpingar som fattat beslut om kommunal hyressubvention. Den omständigheten att kommunerna ger sådana prov på social vidsynthet kan inte få tjäna som motivering för att något stöd från statens sida inte är påkallat. Den ekonomiska situationen för åtskilliga kommuner är som bekant så pressad att man näppeligen kan emotse att dessa anser sig mäktiga att följa de åbero-

pade exemplen. Det skulle alltså innebära att handikappade i dessa kommuner får en sämre ställning.

Beträffande storleken av den i denna motion förordade statliga subventionen nämner vi förslagsvis ett grundbidrag på 400 kronor, att utges till kommuner som beviljar innehavare av invalidlägenhet en kommunal hyressubvention under närmare angivna förutsättningar. I de åberopade städerna tillämpas som regel en subvention med det belopp varmed hyran överstiger 15—20 % av familjeinkomsten. Vidare förutsättes att bostäderna skall uppfylla bestämda villkor avseende standarden.

Med hänvisning till det anförda föreslår vi,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer om att förslag utarbetas till höstriksdagen 1967 om införande av ett statligt grundbidrag till kommunerna för utgivande av kommunal hyressubvention till handikappade enligt i denna motion angiven riktning.

Stockholm i januari 1967

Gustav Lorentzon (k)

Gunvor Ryding (k)

Sven Hector (k)

Henning Nilsson (k)
